

Det må i overensstemmelse hermed anses for nødvendigt, at der efter den prisudvikling, som har fundet sted, foretages reguleringer på flere punkter:

- a) ved en forhøjelse af det grundbeløb, hvoraf staten yder 100 pct. tilskud, fra 3.000 kr. til 5.000 kr., hvilket naturligvis først og fremmest vil komme de små museer til gode,
- b) ved en forhøjelse af det særlige tilskud til landsdelsmuseerne, hvoraf staten yder 100 pct., fra 19.000 kr. til 33.000 kr., således, at dette stadig kan dække udgiften til den halve årsløn til en faguddannet medarbejder (der nu må antages at være ansat på overenskomstbasis),
- c) ved en forhøjelse af loftet på 50.000 kr. for de tilskudsberettigende stedlige tilskud. En sådan forhøjelse vil først og fremmest få virkning for de større museer, der også absolut yder den største indsats, og hvis virksomhed derfor må opmuntres i høj grad. De museer, som i dag ville få fordel ved en sådan forhøjelse af loftet, er alle landsdelsmuseer.

En forhøjelse efter de stedfundne pristigninger måtte formentlig motivere, at loftet sættes ved 75.000 kr. Lokalmuseumstilsynet finder det imidlertid sagligt urigtigt ikke at følge og opmuntre det lokale initiativ videre, således at loftet helt fjernes. Man vil herved i højere grad nærme sig den for folkebibliotekerne gældende tilskudsordnings principper, som bl. a. tilsigter ikke at begrænse vilkårene for de stadig mere betydningsfulde centralbiblioteker.

Under henvisning til det foran anførte skal man foreslå, at lokalmuseumslovens § 5, stk. 1, i det i lovens § 5, stk. 3, fore-

skrevne forslag til lov om revision formuleres således:

„Det årlige tilskud til de enkelte lokalmuseer ydes således:

- a) Til samtlige museer ydes i forhold til de tilskudsberettigende stedlige tilskud 100 pct. af indtil 5.000 kr. og 50 pct. af resten.
- b) Til landsdelsmuseerne ydes der et særligt tilskud derved, at det beløb af de stedlige tilskudsberettigende tilskud, hvoraf staten yder 100 pct., forhøjes med 28.000 kr. til 33.000 kr.“

Ved lønningsloven af 1958 foretoges en ændring af betegnelsen for Nationalmuseets leder, der i loven benævnes „rigsantikvaren“, i stedet for som tidligere „direktøren for Nationalmuseet“. Ændringen var motiveret i, at stillingen dækker et bredere felt inden for dansk museumsverden.

I overensstemmelse hermed foreslår man, at der i forbindelse med lovændringen foretages en redaktionel rettelse i lokalmuseumslovens § 7 om lokalmuseumstilsynet derved, at ordene „direktøren for Nationalmuseet som formand“ ændres til „rigsantikvaren som formand“.

I betragtning af, at der må påregnes en fortsat udvikling i prisniveauet, og af de strukturændringer, som i løbet af de kommende år kan forventes inden for den danske museumsverden såvel for Nationalmuseets som for lokalmuseernes vedkommende, finder lokalmuseumstilsynet det rigtigst, at der på ny søges etableret en revisionsbestemmelse i loven enten som hidtil som en speciel regel i lovens § 5, stk. 3, eller som en generel regel. Man finder, at en sådan revision bør ske efter en fornyet 5-årig periode.

Statens lokalmuseumstilsyn, den 18. oktober 1963.

P. V. Glob.

Viggo Nielsen.

Oluf Nielsen.

Hans Norling-Christensen.

Holger Rasmussen.

Svend Larsen.

Hans Neumann.